

Det hellige barnet

«Det hellige» er skjult i det alminnelige.

Underlig!

Gud har skjult seg i det alminnelige.

Julenatt oppdaget vi det.

Da kom Jesus, det hellige barnet, Guds Sønn til jord.

Han ble menneske for vår skyld. Slik viste han hvor høyt verdsatt mennesket er av Gud.

Han kom til sine egne, - og til sin egen jord.

Han kom for å være nær oss, - dele liv med oss.

Han var helt alminnelig å se til. Han var barn, - ungdom, - voksen, -bror, -venn, - glad, - festlig, -fattig, sulten,- flyktning, - selvstendig, -opprørsk, -frittalende, -modig, - sorgtung, - forfulgt, - truet, - torturert, - drept på et kors, - for din og min skyld.

Oppstått fra de døde!

Vi er ikke alene i livet og i døden. Han har gitt oss håp om at kjærligheten er det dypeste og sterkeste i tilværelsen.

Han var et menneske som oss.

Guds Sønn vet hva det er å være menneske. Han har kjent det på egen kropp.

«Det hellige» er skjult i det alminnelige.

Han var mer enn alminnelig. De merket det når de møtte ham. For han viste alle en dyp respekt og verdighet. De fornemmet hans «hellighet». Han bar med seg noe annet og mer, en myndighet annensteds fra.

Alle som møtte ham oppdaget at de og var noe mer enn alminnelig, - de bar på «en hellighet», en ukrenkelighet, en verdighet som han bekreftet.

For alle mennesker er medsendt «en hellighet» av sin Skaper. Det er en Guds beskyttelse han har gitt hver enkelt av oss.

Vi merker denne «helligheten» på avstand når vi kommer vårt medmenneske i møte. Vi kan merke etterpå om vi behandlet hverandre med verdighet, eller om den ene ble krenket, «gjort liten». Spørsmålet er om vi bekrefter hverandres «hellighet»? Ordet «hellig» betegner noe

som ukrenkelig, dyrebart og umistelig, noe som ikke må vanæres, men behandles med ærefrykt og dyp respekt.

Julenatt kom han som viste oss at «det hellige» er skjult i det alminnelige. Nå må vi se etter dette hos hverandre, «det hellige» i det alminnelige.

Velsignet julehøytid!